

TIM SØRENSEN

afterlife

STORMENS SANG

KRABAT LETLÆST

TIM SØRENSEN

afterlife

STORMENS SANG

KREAT LETLÆST

MIT LIV

Jeg sidder foran min skærm.
Lytter til musik.
Parat til at game.

Det er fredag.
Det er velkendt.
Det er hygge.

Er du klar? skriver Lily.

Lily bor i Sverige.
Men hun er også en gamer.
Ligesom mig.

Det er to år, siden vi mødtes første gang.
Altså ikke rigtigt.
Kun online.
Vi vinder alt.
Sammen.

Men vi gamer ikke så tit mere.
For det er svært at finde tiden.

Giv mig lige ti minutter, skriver jeg.

Der lyder et pling.
OMG!
Hun driller.

Jeg griner og taster løs.
Finder på en lille løgn.

Der er sket et uheld!

Det passer.
Jeg er løbet tør for cola.
Og Brugsen lukker snart.
Det er da et kæmpe uheld.

Det er sygt koldt udenfor.
Men jeg tager jakken på.
For at trodse både vind og vejr.
Og mørket.

Jeg skynder mig.
Lytter til retrosange på farten.
It's My Life.

Jeg løber, så hurtigt jeg kan.
Totalt ude af form.
Må huske at købe chips.

Lækker-sult.
Sukker-tørst.
Det er en dårlig kombi.
Ligesom regn og trafik.

Suser over vejen.
Ser mig ikke for.
Et skarpt lys får øje på mig.
Metal skriger i mine ører.
Og alt bliver mørkt.

STORMENS SANG

Solen rammer mit ansigt, og jeg kniber øjnene sammen.

Himlen er lilla.

”What the fuck?” gisper jeg.

Jeg kender det her sted.

Det findes ikke.

Stormens Sang findes ikke.

Det er en zone i et spil.

Jeg har været her før.

Tusinde gange.

Men aldrig i virkeligheden.

Ikke som nu.

Stedet er syret.

Hvide mursten, åben himmel.

Pagtens base.

Der man starter.

Hvorfor er jeg her?

Hvad skete der med mig?

”Hallo?” siger jeg højt.

”Ja!” svarer en dyb stemme.

Nogen er på vej.

Jeg hører lyden af raske skridt som metal mod sten.

Tramp! Tramp! Tramp!

Der er fart på.

Det er en mand i en gylden brynje.

Han holder et stort sværd i hånden.

Og suser mod mig.

Jeg holder vejret.

For han er ikke et menneske.

Huden er lyseblå.

Håret hvidt og vindblæst.

To spidse ører, øjne som lyn.

Elf, male, warrior.

En mægtig helt fra Pagten.

Det kan ikke passe.

Elver-mandens kæmpe hånd lander på min skulder.

”Du er død!”

SERAPH

Jeg glør så længe på den høje kriger, at det bliver helt flovt.

Han giver slip og griner.

”S-seraph?” stammer jeg.

Han nikker, begge arme over kors.

”Ja, det er mig.

Og du hed Monarch i spillet, ikke?

Det er godt at se dig igen.”

Jeg ryster af chok.

”Du døde for et år siden,” hvisker jeg.

”Gjorde jeg?” siger han og klør sig i håret.

”Ja, det passer vist.”

Hans rigtige navn var Kit.

Han blev kun 19 år.

Tre år ældre end mig.

Vi plejede at game sammen.

”Jeg var ret syg til sidst,” siger Kit.

”Kemoen duede ikke.”

Men han løfter let på sine skuldre.
Og smiler.

Kit og jeg var gode venner.
Online altså.

Vores hold var det bedste.
Indtil han blev syg.
Indtil den dag han ikke længere var på.

Kit ser længe på mig med sine lyse øjne.
”Jeg faldt i søvn på hospitalet og endte her.”

”Som din karakter?”

”Ja, klar til kamp i fuldt udstyr med panser og plade,”
griner han.
”Jeg ved ikke, hvordan jeg får det af.”

”Det vejer vel et ton?”

Kit ryster på hovedet.
Han tager tilløb og laver et vildt spring.
”Let som en fjer.”

”Du ser lidt fjollet ud,” siger jeg.

Han rynker på næsen.
”Se på dig selv, Thomas.”

TIM SØRENSEN

Tim Sørensen har skrevet mange historier til børn, unge og voksne. Fortællingerne byder på alt fra gys og fantasy til klimafiktion og science-fiction. En del af hans noveller foregår i den fjerne fremtid, hvor fantasien får frie tøjler.